

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200891
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8518200891.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu: MONTERBAU s. r. o., 17. novembra 1363/9, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 48 166 677, právne zastúpený: JUDr. Viera Komanová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom 17. novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, v konaní o vydanie hnutelnej veci, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8C 38/2018-373 zo dňa 10.3.2021 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok č.k. 8C 38/2018-373 zo dňa 10.3.2021 vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo továrenskej značky F. Q. M. X, rok výroby XXXX, VIN: K modrá metalíza, v súčasnej dobe s ev. č. K elektronické osvedčenie o evidencii vozidla, papierové osvedčenie o evidencii vozidla a kľúč od spínacej skrinky motorového vozidla, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak žalobe vyhovel po tom, čo zistil, že aj keď si k motorovému vozidlu uplatňovali vlastnícke práva dva subjekty, a to žalobca a vlastník zo N., žalobu o vydanie veci podal len žalobca. Vlastník zo N. žalobu aj napriek poučeniu nepodal. A preto márne uplynula lehota 60 dní podľa § 21 zákona č. 171/1993 Z.z. Preto prvoinštančný súd viazaný predchádzajúcim právnym názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že žalobca si nárok na vydanie motorového vozidla uplatnil v 60 - dňovej lehote, predložil listiny preukazujúce nadobudnutie vlastníctva a má právo na vydanie motorového vozidla. Preto súd žalobe vyhovel.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu patrí nárok na náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Prvoinštančný súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Dôvod uvádzaný žalovaným pre aplikáciu ust. § 257 CSP, teda že policajné orgány postupovali v súlade so zákonom a nedopustili sa žiadneho pochybenia, ktoré by mohlo byť vyhodnotené ako nesprávny úradný postup, je podľa názoru súdu irelevantný. Aj keď policajné orgány nepochybili, predmetom tohto konania nie je prieskum správnosti úradného postupu, ale žaloba o plnenie, v ktorej bol žalobca v plnom rozsahu úspešný.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 257 CSP. Žalovaný ako odvolací dôvod uvádza ust. § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP.

Žalovaný namietal právny názor prvoinštančného súdu, ktorý považuje za nesprávny a v rozpore s princípom spravodlivosti. Motorové vozidlo bolo zaistené a dňa 11.6.2018 uložené do úschovy, pretože o jeho vydanie požiadal pôvodný vlastník a súčasný vlastník. Motorové vozidlo bolo odcudzené dňa 12.7.2017 v N., a následne bolo zaevidované a prihlásené na základe dokladov Predmetom kúpy bolo viackrát. Postup kriminalisticko-expertízneho skúmania potvrdil zásah do identifikačných údajov vozidla, a preto kriminálna polícia mala splnené všetky zákonné predpoklady na zaistenie motorového vozidla a nevyhnutnosť verifikovať dôvodné podozrenia na tzv. klon vozidla. Všetky činnosti vykonávané odborom kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru v Starej Ľubovni boli zákonné a opodstatnené. Keďže vrátenia motorového vozidla sa od počiatku dožadoval jeho pôvodný vlastník, a to španielska poisťovacia spoločnosť ASEGURADORES AGRUPADOS SA, ako aj terajší vlastník - žalobca, motorové vozidlo bolo uložené do úschovy s tým, že policajný orgán nemá právomoc rozhodovať o vlastníckom práve. Žalovaný sa svojim postupom nedopustil žiadneho pochybenia, ktoré by odôvodňovalo konanie v rozpore so zákonom. Policajné orgány postupovali zákonne, nezadržovali vozidlo bez preukázania vlastníckeho práva. Teda v danom prípade sa jedná o výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v obdobnej veci, kde odvolací súd aplikoval pre rozhodnutie ust. § 257 CSP (č.k. 8Co 138/2020-199 zo dňa 27.11.2020).

Žalovaný žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, alebo aby rozsudok v napadnutej časti bol zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu zaujal písomné stanovisko žalobca. Žalobca považuje rozsudok prvoinštančného súdu za zákonný a správny a žiadal, aby napadnutý výrok prvoinštančného rozsudku o trovách konania bol potvrdený. Uviedol, že žalovaný nemienil priznať, že nie je dôvod zadržiavať motorové vozidlo a nevydať ho žalobcovi, napriek tomu, že žiadny iný vlastník si neuplatnil nárok na zadržané motorové vozidlo. Žalovaný sa snažil preukázať, že pôvodný vlastník zo N., poisťovňa ASEGURADORES AGRUPADOS SA, splnila zákonom požadované podmienky preukázať vlastnícke právo k motorovému vozidlu a vedome naťahoval čas.

Žalobca jednoznačne predložením kúpnej zmluvy a predložením potrebných dokladov preukázal svoje vlastníctvo k zadržanému motorovému vozidlu. Žalobca nespochybňuje, že polícia nepostupovala podľa zákona č. 171/1993 Z.z., v súlade s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi, avšak žalovaný nemal v rukách dôkaz o splnení zákonných podmienok na uplatnenie práva údajného vlastníka motorového vozidla, preto nemal zbytočne predlžovať konanie. Zbytočným predlžovaním konania navyšoval trovy konania.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu v napadnutom výroku nie je správne.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca žalobou, ktorá došla prvoinštančnému súdu dňa 20.6.2018 sa domáhal vydania zadržaného motorového vozidla značky F. Q. M. X, rok výroby XXXX, súčasne evidovaný s ev. č. K Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca uvedené motorové vozidlo kúpil do svojho vlastníctva, avšak po prihlásení motorového vozidla do evidencie sa zistilo, že motorové vozidlo bolo odcudzené v N. vlastníkovi španielskej poisťovacej spoločnosti. Vlastnícke právo k tomuto motorovému vozidlu si uplatnila aj táto spoločnosť. Španielska poisťovacia spoločnosť ASEGURADORES AGRUPADOS SA trvala na vrátení tohto motorového vozidla, čo vyplýva z listín, ktoré sa nachádzajú v prvoinštančnom spise. Ako to nakoniec vyplýva aj z odôvodnenia prvoinštančného súdu v napadnutom rozsudku, španielska poisťovacia spoločnosť ako pôvodný vlastník predložila súdu listiny, avšak aj napriek poučeniu podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. žalobu o vydanie veci nepodala. Preto motorové vozidlo bolo vydané žalobcovi, ktorý preukázal svoje vlastníctvo kúpnopredajnými zmluvami.

Výrok rozsudku prvoinštančného súdu o vydaní osobného motorového vozidla žalobcovi sa stal právoplatným dňa 8.4.2021.

Žalobca bol teda úspešným účastníkom sporu. Pri rozhodovaní o trovách konania preto je potrebné aplikovať ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zásada úspechu v spore je zásadou, ktorá sa uplatňuje pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, pokiaľ strana sporu je v konaní o veci samej úspešnou. Úspech musí byť v celom

predmete konania. V prípade, pokiaľ úspech je len čiastočný, pre účely rozhodovania o trovách konania sa aplikuje ust. § 255 ods. 2 CSP.

Zásada úspechu v spore nie je absolútnou zásadou a v prípade aplikácie ust. § 257 CSP súd nemusí zaviazat' stranu, ktorá bola v spore neúspešnou, aby tieto uhradila protistrane.

6. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Táto zásada dopadá na stranu sporu, ktorá by mala inak právo na náhradu trov konania, ale aplikácia ust. § 257 CSP prenáša zodpovednosť za trovy vzhľadom na výnimočný charakter sporu a vzhľadom na osobitné okolnosti konkrétneho prípadu na úspešnú stranu sporu.

Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania úspešnej strane podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to 1) existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a 2) výnimočnosť okolností.

K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii, ktoré dôvody sú dané charakterom konania alebo charakterom procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu mať aj charakter sociálny. Okolnosti hodné osobitného zreteľa sa môžu vyskytnúť v akomkoľvek konaní. Súd musí preto tieto okolnosti náležitým spôsobom vyhodnotiť a všimnúť si nielen sociálnu situáciu procesných strán, ale aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatnenému nároku na súde a postoj v konaní. Je potrebné vyhodnotiť okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, či podanie žaloby bolo jediným spôsobom riešenia sporu žalobcu, aký postoj k žalobe mala protistrana a správanie sa protistrany v priebehu konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa predstavujú totiž okolnosti, ktoré by mali odstrániť neprimeranú tvrdosť pri rozhodovaní o trovách konania po zohľadnení podielu oboch strán na vzniku a priebehu sporu, kde je potrebné zohľadniť povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ riešenej či neriešenej právnej problematiky, osobitné pomery strán sporu a príjem, resp. sociálne pomery strán sporu.

Okrem toho je potrebné vyhodnotiť aj výnimočné okolnosti, ktoré sa v každej veci vyskytli a ktoré je možné pri rozhodovaní o moderácii zodpovednosti za trovy konania aplikovať.

Výnimočnosť veci môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, prípadne v okolnostiach na strane účastníkov konania.

Prvoinštančný súd sa daným spôsobom pri rozhodovaní o trovách a pri aplikácii moderačného práva vyplývajúceho z ust. § 257 nezaoberal, vychádzal len z nemožnosti preskúmať postup správneho orgánu, ktorý pri svojom konaní nepochybil.

Preto, keďže absentujú dôvody, pre ktoré prvoinštančný súd odmietol aplikovať ust. § 257 CSP, odvolací súd napadnutý výrok uznesenia prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Úlohou prvoinštančného súdu bude vyhodnotiť povahu a okolnosti prejednávanej veci a vzniknutej procesnej situácie, je potrebné prihliadnúť na to, že motorové vozidlo bolo zaistené policajnými orgánmi podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. z dôvodu pochybnosti o jeho vlastníctve, keď si vlastníctvo uplatňoval nielen žalobca, ale aj španielsky vlastník. Postup policajných orgánov vyplýval z osobitného postupu vyplývajúceho zo zákona, keď polícia nie je kompetentná riešiť vlastníctvo k veci, nie je kompetentná rozhodnúť, komu bude motorové vozidlo vydané, a preto musí strpieť prípadnú žalobu voči sebe, kde sa všetci domnelí vlastníci môžu domáhať svojich vlastníckych práv. Teda ich procesné postavenie byť žalovaným vyplýva priamo z ich činnosti a ich ďalší procesný postup so zadržanou vecou vyplýva priamo z výsledku konania. V danom prípade si od počiatku uplatňovali nároky voči žalovanému dve osoby tvrdiace svoje vlastníctvo, avšak len jedna táto osoba podala v zákonom stanovenej lehote žalobu na súd, malo to nakoniec vplyv aj na výsledok tohto sporu. Tieto okolnosti prvoinštančný súd nevyhodnotil a bez ďalšieho priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, aj keď žalovaný bol v pozícii, keď bolo jeho povinnosťou vyčkať na rozhodnutie súdu o určení vlastníctva.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a prvoinštančný súd bude povinný opätovne okolnosti hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti vyplývajúce z ust. § 257 CSP vyhodnotiť, svoju úvahu v súvislosti s aplikáciou § 257 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP riadne odôvodniť a popíše.

Prvoinštančný súd rozhodne aj o trovách celého konania.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.